

Datum: 02-12-2024

Volgnummer: 2024-2025/06

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin, Armoedebestrijding en Gelijke Kansen

Armoedebestrijding in de beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding 2024-2029: Analyse vanuit een kinderrechtenbril

Op 15 november 2024 diende minister Caroline Gennez haar beleidsnota Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding 2024-2029 in bij het Vlaams Parlement. We bekijken in dit advies het luik armoedebestrijding vanuit een kinderrechtenperspectief. Want armoede is voor te veel kinderen in Vlaanderen een dagelijkse realiteit. Een realiteit met een enorme impact op hun leven en ontwikkeling, die ook veel van hun andere rechten aantast.

Artikel 27 van het VN-Kinderrechtenverdrag verwijst naar het recht op een passende levensstandaard. Maar als kinderen opgroeien in armoede, worden ook andere rechten beknot. Denk aan het recht op onderwijs, wonen, gezondheid, ontspanning en vrije tijd. We vinden het erg positief dat de transversale, horizontale strategische doelstelling in deze beleidsnota armoedebestrijding is. We vinden het een opportuniteit dat de minister bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin, Cultuur en Gelijke Kansen ook coördinerend minister is voor Armoedebestrijding. Binnen deze domeinen en velden liggen immers een aantal belangrijke sleutels als het over de aanpak van kinderarmoede gaat. We zijn ook blij met de linken die naar andere beleidsdomeinen worden gelegd, en naar het federale niveau.

Maar we hebben ook een aantal aanbevelingen, waaronder:

- Maak de positie, noden en kwetsbaarheden van kinderen expliciet in de verdere uitwerking van het beleid en maak voor elke beleidsmaatregel die hen raakt een kind- en jongereneffectrapport (JoKER).
- Maak kinderen en jongeren zichtbaar in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding (VAPA)
- Volg op waar lokaal meer ondersteuning nodig is in het armoedebelief en laat de verschillen tussen gemeenten niet te groot worden.
- Zorg voor vlotte uitwisseling van goede praktijken en expertise tussen steden en gemeenten.
- Stimuleer dat ook kinderen en jongeren aan lokaal armoedebelief kunnen participeren.
- Ontwikkel een specifiek beleid gericht op kinderen binnen de meest kwetsbare groepen in de samenleving.
- Zorg voor een structurele oplossing voor de woonsituatie van jongeren die de jeugdhulp verlaten.
- Zet in de eerste plaats in op begeleiding en bedenk of het terugvorderen van toeslagen bij het groeipakket echt in het belang is van het kind. Zorg in ieder geval voor een rechtszeker kader.

Om gezinnen met kinderen uit armoede te laten ontsnappen is financiële stabiliteit nodig en genoeg begeleiding en andere praktische dienstverlening, zoals toegang tot flexibele kinderopvang, een betaalbaar vrijetijdsaanbod voor kinderen en ondersteuning voor kinderen die extra hulp nodig hebben. Alleen dan krijgen ouders financiële en mentale ruimte om een job te zoeken en vol te houden. Financiële ondersteuning en begeleiding is de sleutel naar een duurzame uitweg uit armoede te komen en zo ook de rechten van de kinderen te garanderen.

We vinden dat in de beleidsnota kansen worden gemist om ook consequent de kinderarmoedebril op te zetten als het gaat over kinderopvang, buitenschoolse opvang en jeugdhulp. We gaan hierop dieper in in een apart advies over deze domeinen.

1. Kinderen ervaren armoede anders dan volwassenen en hebben specifieke noden

Ongeveer 90.000 kinderen in Vlaanderen bevindt zich in een situatie van ernstige materiële en sociale deprivatie¹. 14% van de kinderen leeft in een gezin dat geen onverwachte uitgaven van 1.300 euro aankan en eenzelfde percentage van de kinderen kan geen week buitenshuis op vakantie. Regelmatig deelnemen aan vrijetijdsactiviteiten en 1 maal per maand afspreken om iets te eten of te drinken is voor ongeveer 1 op de 10 kinderen niet mogelijk.

We zijn blij te lezen in de beleidsnota dat de minister wil inzetten op gezinnen met (jonge) kinderen om generatiearmoede aan te pakken. Kinderen hebben recht op een toereikende levensstandaard. Genoeg inkomen is ook nodig om andere kinderrechten te realiseren, zoals het recht op onderwijs, op wonen, op vrije tijd en op gezondheidszorg. De rechten van kinderen en jongeren die opgroeien in gezinnen in armoede worden elke dag geschonden. Kinderen en jongeren beleven armoede op hun eigen manier en de armoede heeft zware gevolgen voor hun ontwikkelingskansen. Die impact begint al vanaf de eerste levensjaren en loopt hun hele verdere leven door. En natuurlijk is er ook de impact op de samenleving. Structurele veranderingen zijn nodig om de cyclus van blijvende armoede te doorbreken.

1.1. Maak (gewenste) effecten op de specifieke situatie van kinderen en jongeren zichtbaar met een JoKER

Daar waar beleidsmaatregelen raken aan het leven van kinderen, vragen we om de positie, noden en kwetsbaarheden van kinderen expliciet te maken in de verdere uitwerking van het beleid, met een kind- en jongereneffectrapport (JoKER).

Elke keer dat een minister bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet indient dat rechtstreeks raakt aan het belang van personen jonger dan 25 jaar, moet dat ontwerp vergezeld zijn van een JoKER. Soms zijn kinderen en jongeren niet de (enige) beoogde doelgroep van een beleidsmaatregel, maar heeft een maatregel wel invloed op hun leefwereld. Een maatregel bekijken vanuit het belang van het kind, kan een licht werpen op specifieke bedoelde of onbedoelde effecten op het leven van kinderen en jongeren. En daarbij is het belangrijk om te luisteren naar wat kinderen en jongeren er zelf over vertellen. Ook kinderen en jongeren kunnen als ervaringsdeskundigen worden betrokken.

¹ De kinderarmoedecijfers hier en hieronder vernoemd komen van het Cijferapport Gezinsinkomen en (kans)armoede van Opgroeien. De cijfers zijn van 2023. [https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/gezinsinkomen-en-kansarmoede#:~:text=Armoede%20indicatoren%20op%20kindniveau%20\(kinderen,eindjes%20aan%20elkaar%20te%20knopen](https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/gezinsinkomen-en-kansarmoede#:~:text=Armoede%20indicatoren%20op%20kindniveau%20(kinderen,eindjes%20aan%20elkaar%20te%20knopen).

1.2. Maak kinderen en jongeren zichtbaar in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding

We zijn blij te lezen in de beleidsnota dat gerichte acties die kinderarmoede aanpakken, worden opgezet. We hopen dat dit ook zichtbaar wordt in het VAPA. Kinderen of kinderarmoede wordt in de nota (nog) niet genoemd als een specifieke inhoudelijke lijn in het nieuwe VAPA. We vinden het wel nodig dat voor de specifieke positie van kinderen en jongeren en de impact van armoede op hun leven, plaats moet zijn. Er moeten lijnen worden uitgezet die zowel structureel als flankerend specifiek voor de doelgroep kinderen en jongeren worden uitgezet. Hoewel de beleidsnota relevante acties noemt, is het belangrijk deze vanuit het perspectief van het kind met elkaar te verbinden en zichtbaar te maken.

2. Het armoedebeleid toont ambitie

2.1. We zien een armoedebeleid met visie en overkoepelend plan

Het verheugt ons dat gekozen wordt voor een aanpak van armoede over diverse relevante Vlaamse beleidsdomeinen heen. Vooral de link met het beleidsdomein Wonen en Jeugd en deels met het beleidsdomein Onderwijs en Welzijn vinden we sterk (met bijvoorbeeld het Sociaal Klimaatplan, sociale woningbouw, verlaging van de duurste schoolfacturen, indexering van het Groeipakket, de verdere inzet op de bovenlokale netwerken vrijetijdsparticipatie). Daarnaast is ook gezondheid sterk gelinkt aan armoede, zoals de beleidsnota terecht benoemt. We vinden wel dat in deze beleidsnota kansen gemist worden om ook consequent de kinderarmoedebrijl op te zetten als het gaat over kinderopvang en buitenschoolse opvang. Beiden moeten maximaal toegankelijk zijn ook voor kinderen in armoede. We gaan hier dieper op in in een apart advies.

2.2. ... dat wetenschappelijk onderbouwd en gemonitord wordt

We waarderen de nadruk op wetenschappelijk onderzoek en data-analyse als basis voor een effectief en evidence-based armoedebestrijdingsbeleid. We ondersteunen de cijfermatige onderbouw van de beleidsnota in het kader van armoedebeleid. Een kleine daling tegenover een voorbij jaar, wordt voorzichtig bekeken en het absolute aantal mensen in armoede, of meer specifiek kinderen in armoede is belangrijk. Elk kind in armoede is er één te veel.

2.3. En waarin ervaringsdeskundigen in elke fase worden betrokken

We vinden het positief dat verder wordt ingezet op het permanent armoedeoverleg, verenigingen waar armen het woord nemen en hun Netwerk tegen Armoede, opgeleide ervaringsdeskundigheid en vormingsorganisaties die werken vanuit ervaringskennis. We zijn verheugd dat de armoedetoetsen een wetenschappelijke toetsing combineren met het perspectief van ervaringsdeskundigen.

3. Het armoedebelief vertrekt vanuit samenwerking

3.1. Samenwerking over Vlaamse beleidsdomeinen heen

We vinden binnen de verschillende beleidsdomeinen belangrijke deeloplossingen om (kinder)armoede aan te pakken. In Wonen wordt ingezet op het bouwen en renoveren van sociale woningen en andere sociale maatregelen², in Onderwijs zien we maatregelen die de schoolkosten in de duurste richtingen moeten verlagen en pogingen om ook een algemener beleid rond schoolmaaltijden in te voeren³. We hopen dat de minister met het VAPA ook genoeg opvolging en evaluatie van de verschillende beleidsmaatregelen inbouwt en de collega-ministers actief zal aanspreken op hun gedeelde verantwoordelijkheid.

3.2. Interfederale samenwerking en Europese afstemming zijn goede voornemens

We zijn blij dat het voornemen er is om binnen de Interministeriële Conferentie Maatschappelijke Integratie beleid af te stemmen met de federale overheid en de andere deelstaten.

Het gebruik van het REMI-systeem - een online tool die op maat van ieder gezin vaststelt in welke mate het gezinsinkomen toereikend is om menswaardig te kunnen leven - en het voorzien in aanvullende financiële steun, biedt volgens ons een sterke garantie om inkomensarmoede aan te pakken. Het is goed dat met de federale overheid in overleg wordt gegaan over een evaluatie van de bestaande REMI-tool en de toepassing ervan. Lokale aanpassingen zijn echt cruciaal, aangezien kosten voor huisvesting en vervoer sterk kunnen variëren afhankelijk van de woonplaats.

De Europese Kindgarantie is een belangrijke Europese beleidsmaatregel die specifiek focust op de toegang tot diensten voor kinderen in nood, waaronder kinderen in armoede. Het is vanuit het belang van het kind ook een goede tool om het armoedebelief aan te toetsen en tegelijk inspiratie op te doen aan de hand van goede praktijken van de andere lidstaten. Het is goed dat hiermee rekening wordt gehouden in de beleidsnota.

3.3. Volg op waar lokale besturen meer ondersteuning nodig hebben en laat de verschillen tussen gemeenten niet te groot worden

In de grootsteden wordt bijna 1 op de 4 kinderen in kansarmoede geboren, in de centrumsteden 16,2%⁴. Toch komt kinderarmoede ook op het platteland voor, waar vaak ook minder ondersteunende diensten in de nabije omgeving te vinden zijn en waar meer dan in de steden sprake is van vervoersarmoede. Een aanpak op maat is nodig op lokaal beleidsniveau.

² Zie ons advies bij de beleidsnota Wonen: <https://www.kinderrechten.be/advies/beleidsnota-wonen-2024-2029-analyse-vanuit-een-kinderrechtenbrii>

³ Zie ons advies bij de beleidsnota Onderwijs en Vorming: <https://www.kinderrechten.be/advies/beleidsnota-onderwijs-en-vorming-2024-2029-analyse-vanuit-kinderrechtenbrii>

⁴ Cijferrapport Gezinsinkomen en (kans)armoede van Opgroeien. De cijfers zijn van 2023. [https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/gezinsinkomen-en-kansarmoede#:~:text=Armoede%2Dindicatoren%20op%20kindniveau%20\(kinderen,eindjes%20aan%20elkaar%20te%20knopen](https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/gezinsinkomen-en-kansarmoede#:~:text=Armoede%2Dindicatoren%20op%20kindniveau%20(kinderen,eindjes%20aan%20elkaar%20te%20knopen)

Er zijn grote verschillen in de capaciteit van gemeenten om een effectief lokaal armoedebelidsplan op te stellen. Het is positief dat de beleidsnota ondersteuning voor lokale besturen bij het voeren van een lokaal sociaal beleid aankondigt. We nemen aan dat de minister hierrond acties zal opnemen in het VAPA. We vinden dat moet worden opgevolgd waar meer ondersteuning nodig is en dat ervoor moet worden gezorgd dat lokale besturen op een vlotte manier goede praktijken en expertise kunnen delen en vinden. We waarderen de inzet op gegevensdeling met de nodige aandacht voor privacy en deontologie.

Het lokaal bestuur moet een belangrijke rol spelen in armoedebelid. Diensten toegankelijk maken, outreachend werken – met brugfiguren – in kansarme buurten, met aanvullende maatregelen in kinderopvang, scholen en vrijetijdsinfrastructuur. Ook groepstrajecten, bijvoorbeeld voor alleenstaande ouders of jongeren die de jeugdhulp verlaten en op eigen benen gaan staan, kunnen heel waardevol zijn. We vragen dat Vlaanderen lokale besturen meer ondersteunt en stimuleert om die belangrijke rollen op te nemen. Tegelijk is het ook belangrijk dat Vlaanderen voordelen stroomlijnt, coördineert en automatisch toekent. Grote verschillen in lokaal beleid, zoals of er al dan niet kortingen op busabonnementen voor schoolgaande kinderen worden gegeven, leiden tot ongelijkheid tussen kinderen. Dit vraagt om een meer uniforme aanpak om gelijke kansen te garanderen.

3.4. Zorg voor uitwisseling van goede praktijken en expertise tussen steden en gemeenten

Kinderarmoede bestrijden doe je door armoede tegen te gaan op gezinsniveau, kinderen extra aandacht te geven en ouders te ondersteunen. Lokale besturen staan het dichtst bij de bevolking. Een degelijk lokaal sociaal beleid benadert armoede vanuit mensenrechten, met participatie en empowerment van mensen in armoede en samen met een netwerk van lokale verenigingen, scholen en gezondheidsdiensten. Het helpt gezinnen hun grondrechten te verkennen en te realiseren en focust op begeleiding op maat. Medewerkers van lokale besturen moeten de nodige tijd, ruimte en opleidingen krijgen om dat op een degelijke manier te doen. Grondig inzicht in armoede en de oorzaken ervan is nodig om resultaten te boeken in individuele begeleidingen en in het beleid. We zijn daarom blij dat ook voor het lokale beleidsniveau de ervaringskennis in armoede beter beschikbaar zal worden gemaakt. Ook waar er nog geen verenigingen of opbouwwerkers actief zijn.

3.5. Trek lokale participatie door naar kinderen en jongeren

We vragen om zeker op lokaal niveau het belang van participatie ook door te trekken naar de participatie van kinderen en jongeren. Om te weten wat de noden van kinderen en jongeren in armoedesituaties zijn, moeten zij zelf daarover ook bevraagd worden. Dit moet altijd op vrijwillige basis gebeuren, waarbij kinderen en jongeren op een veilige en niet-stigmatiserende manier hun ervaringen kunnen delen. Lokale besturen kunnen voor ondersteuning beroep doen op de trajecten voor kindvriendelijke steden en gemeenten. Vanuit het beleidsdomein armoede zou kunnen worden aangemoedigd dat lokale besturen ook effectief rond kinderarmoede aan de slag gaan samen mét kinderen en jongeren. Het is een kans op het snijvlak tussen jeugd- en armoedebelid. Door ook scholen, jeugdwerkactoren, huizen van het kind en andere relevante organisaties te betrekken, kan een lokaal armoedenetwerk hierdoor echt een kindvriendelijke boost krijgen.

4. Laat kinderen binnen kwetsbare groepen niet achter

Of kinderen deel uitmaken van een gezin met slechts één ouder, of van een gezin met 7 broers of zussen, mag geen rol spelen in de kansen die het krijgt om zonder financiële zorgen op te groeien. Hetzelfde geldt voor kinderen van werkende of kinderen van niet-werkende ouders. En hetzelfde kunnen we zeggen voor kinderen die opgroeien thuis of in de jeugdhulp, met ouders geboren in België of daarbuiten.

Nochtans geven de cijfers voor elk van deze groepen kinderen aan dat de kans dat zij opgroeien in armoede heel verschillend is. Wees hier niet blind voor en onderzoek welke maatregelen eventueel doelgroepgericht kunnen worden genomen om kinderen hun rechten te garanderen.

Eénoudergezinnen én grote gezinnen zijn belangrijke doelgroepen om kinderarmoede aan te pakken. 22% van de kinderen in een éénoudergezin kent een verhoogd armoederisico en 29% van de éénoudergezinnen geeft aan moeilijk rond te komen. 10% van de koppels met minstens 3 kinderen leeft onder de armoedegrens.

57% van de kinderen in een gezin met een zeer lage werkintensiteit kent een verhoogd risico op armoede. Bij een lage werkintensiteit is dat 46% en bij een zeer hoge werkintensiteit bedraagt het armoederisico 2%⁵.

24% van de kinderen met minstens 1 ouder die geboren is in een land buiten de EU kent een verhoogd armoederisico. Bij kinderen in een gezin waar alle volwassenen geboren zijn in een EU-land is dat 4%. Ook de subjectieve armoede en de ernstige materiële en sociale deprivatie ligt merkbaar hoger bij kinderen uit een niet-EU-gezin. De kansarmoede-index (die het aandeel kinderen van 0 tot 3 jaar in kansarmoede uitdrukt) bij kinderen van wie de moeder bij haar geboorte niet de Belgische nationaliteit had, ligt met 28,1% heel wat hoger dan de 4,8% bij kinderen met een moeder van Belgische origine.

Financiële ondersteuning én toegang tot diensten als kinderopvang en buitenschoolse opvang én eventueel begeleiding zijn allemaal nodig om armoede op een duurzame manier aan te pakken.

5. Blijf met aangekondigde inzet op dak- en thuisloosheid bij kinderen en jongeren

6000 kinderen in Vlaanderen zijn dak- of thuisloos. Het spreekt voor zich dat kinderen in een situatie van thuisloosheid in een ontoelaatbaar kwetsbare positie zitten en prioriteit moeten krijgen. Deze kinderen zijn op alle levensdomeinen zeer kwetsbaar. Dak- en thuisloosheid tast hun individueel fysiek en psychisch welzijn aan. Het leidt tot trauma's. Het legt een zware hypotheek op hun gezondheid en ontwikkeling. Dak- en thuisloosheid zet hun toekomst op het spel. Het tast hun integratie in onze samenleving aan. We zijn dan ook blij dat de minister sterk zal samenwerken met de minister van Wonen om dak- en thuisloosheid aan te pakken met een nieuw actieplan ter voorkoming en bestrijding van dak- en thuisloosheid. In ons advies over de beleidsnota Wonen⁶ gingen we hierop dieper in. We zijn benieuwd naar de plannen rond Housing First en vragen ook hier goed samen te werken met het federale niveau en de lokale besturen.

⁵ Deze cijfers en de cijfers in de volgende paragraaf komen uit: Cijferrapport Gezinsinkomen en (kans)armoede van Opgroeien (cijfers van 2023). [https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/gezinsinkomen-en-kansarmoede#:~:text=Armoede%20indicatoren%20op%20kindniveau%20\(kinderen,eindjes%20aan%20elkaar%20te%20knopen](https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/gezinsinkomen-en-kansarmoede#:~:text=Armoede%20indicatoren%20op%20kindniveau%20(kinderen,eindjes%20aan%20elkaar%20te%20knopen)

⁶ Beleidsnota Wonen 2024-2029: analyse vanuit een kinderrechtenbril, Kinderrechtencommissariaat, 26 november 2024, <https://www.kinderrechten.be/advies/beleidsnota-wonen-2024-2029-analyse-vanuit-een-kinderrechtenbril>

5.1. Zorg voor een structurele oplossing voor de situatie van jongeren die de jeugdhulp verlaten

Als een kind opgroeit in een jeugdhulpvoorziening en op eigen benen moet of wil gaan staan, dan loopt dat vaak moeilijk. Deze jongeren komen vaker dan hun leeftijdsgenoten terecht in situaties van dak- en thuisloosheid, financiële problemen en een gebrek aan diploma of werk.

In de beleidsnota Welzijn lezen we dat jongvolwassenen die dreigen dak- en thuisloos te worden op tijd gedetecteerd en ondersteund moeten worden. We gaan ervan uit dat de minister hierin zal samenwerken met de collega-minister van Wonen. Preventie van dakloosheid bij deze jongeren is immers erg belangrijk. We nodigen de minister uit om goede lokale praktijken in acht te nemen en het werk dat hier reeds rond gebeurde verder uit te rollen over Vlaanderen. Jongeren die de jeugdhulp verlaten wanneer ze meerderjarig worden, staan er nu al te vaak alleen voor. We vragen om een evaluatie van de veranderde toewijzingsregels voor sociaal wonen voor deze specifieke groep.

In 2015 nam vzw Cachet het initiatief om verhalen van jongeren en jongvolwassenen rond ‘de grote stap’ te verzamelen en neer te schrijven, hieruit beleidsaanbevelingen te destilleren en jeugdhulpverleners, OCMW en CAW rond de tafel te zetten. Dit resulteerde in de publicatie ‘Sur Ma Route’, die op haar beurt leidde tot een aantal bijsturingen bij de betrokken hulpverleningsorganisaties, in het voordeel van de jongeren die jeugdhulp verlaten.

Met dit verhaal won Cachet in 2016 de Federale Prijs Armoedebestrijding van de POD MI. De POD MI promootte vervolgens dit verhaal verder als best practice en, nog belangrijker, voor een paar van de belangrijkste gesignaleerde pijnpunten maakte ze ook FAQ’s die al voor heel wat van deze jongeren een wereld van verschil hebben gemaakt. Helaas is er verder weinig progressie en zien en horen we in meldingen dat nog steeds te veel jongeren hun weg niet vinden wanneer ze de jeugdhulp verlaten.

De federale overheid speelt een grote rol in dit verhaal, maar Vlaanderen zou met de federale collega’s maatschappelijke integratie kunnen samenwerken om het woonprobleem van jeugdhulpverlaters definitief op te lossen.

6. Maak van het Groeipakket geen strafpakket

Het groeipakket is hét instrument om de samenhang tussen armoederisico en gezinssamenstelling te doorbreken. We zijn erg blij dat het bedrag van het groeipakket opnieuw wordt gekoppeld aan de gezondheidsindex en elk jaar in september zal stijgen met minstens 2%.

Geleidelijke uitvlakking van de sociale toeslagen is een goede zaak. We hadden wel gehoopt dat er ook een verhoging zou komen van de sociale toeslagen.

We zijn kritisch over het koppelen van het recht op de schoolbonus aan het leren van Nederlands door ouders en zien niet hoe dit in het belang is van het kind. Daarnaast zou te veel ongewettigd afwezig zijn in 1 schooljaar het verlies van de schooltoeslag betekenen. Voor de kinderen/gezinnen die dit ontvangen natuurlijk. Een rechtszeker kader ontbreekt volgens ons, omdat scholen B-codes (codes voor ongewettigde afwezigheid) niet op een uniforme manier toepassen⁷. We hopen dat andere maatregelen worden ingezet om schooluitval tegen te gaan dan (enkel) financiële bestraffing, omdat we niet zien hoe deze aanpak ten goede komt aan het welzijn van het kind.

Ook bij de idee om de schoolbonus en de schooltoeslag rechtstreeks te laten toekomen bij de school of om te zetten in materiële hulp voor de kinderen, stellen we vragen.

⁷ Voor meer informatie verwijzen we naar ons advies bij de beleidsnota Onderwijs en Vorming: <https://www.kinderrechten.be/advies/beleidsnota-onderwijs-en-voeding-2024-2029-analyse-vanuit-kinderrechtenbril>

Het is onvoldoende duidelijk wat er precies wordt bedoeld met ‘ouders die hun verantwoordelijkheid niet opnemen’. Voor situaties zoals leerlingen die vaak te laat komen of onregelmatig aanwezig zijn op school bestaan al andere maatregelen. Of komen die toch ook in aanmerking voor deze maatregel? Een uitdrukking als ‘ouders die hun verantwoordelijkheid niet (willen) opnemen’ laat veel ruimte voor interpretatie en dat schept grote rechtsonzekerheid⁸. Wij vinden deze maatregel zeer ingrijpend en vrezen ook voor de impact op het vertrouwen van ouders naar de school en het CLB toe. Vanuit het belang van het kind vinden wij het zinvoller om samen met ouders een traject op school te doorlopen, in samenwerking met het CLB en eventueel met een brugfiguur of vertrouwenspersoon.

⁸ Hier ook is meer informatie te vinden in <https://www.kinderrechten.be/advies/beleidsnota-onderwijs-en-vorming-2024-2029-analyse-vanuit-kinderrechtenbril>